

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně Mgr. L. B.*, narozené ..., bytem M. L., proti *žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 6.9.2012 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2012 č.j. *X o příspěvek na zvláštní pomůcku*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí doručenou zdejšímu soudu dne 11.9.2012 žalobkyně napadla *rozhodnutí MPSV ze dne 17.7.2012 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), *zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajská pobočka v Karlových Varech* (dále jen *ÚP*) č.j. *X ze dne 11.4.2012*, jímž žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen *zákon*).

V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní je nezákonné stejně jako předcházející rozhodnutí ze dne 11.4.2012, protože správní orgány obou stupňů zcela pominuly zhodnocení jejího nároku též podle zdravotního postižení uvedeného pod *bodem 1 písm. j)* přílohy k zákonu, když dle § 9 odst. 4) zákona jsou zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku uvedeny v přílohy k tomuto zákonu; podle této přílohy se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje podle článku 1 písm. j) rovněž anatomická nebo funkční ztráta končetiny na rozdíl od písm. b), kde je funkční ztráta obou dolních končetin vázána na důsledek úplné obrny nebo těžkého ochrnutí, se v případě písm. j)

neváže funkční ztráta na konkrétní specifické příčiny, které ke ztrátě funkčnosti vedly. Jak je zřejmé i z posudku revmatologa, není schopna touto levou dolní končetinou překročit ani nízký práh a bez pomoci francouzské hole není schopna pohybu vůbec a s ohledem na její postižení neplní tato končetina žádnou ze svých funkcí při zajištění pohybu. Stav její dolní končetiny je takový, že je jí pouhou překážkou při vlastním pohybu a zcela odůvodněně se proto domnívá, že došlo ke ztrátě její funkčnosti a tento stav v současné době přetrvává. Závěrem požadovala, aby soud po přezkoumání napadené rozhodnutí ze dne 17.7.2012 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 17.7.2012* popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobkyně dne 5.3.2012 u ÚP o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla, kdy po doručení vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb (dále jen **OSSZ**) ze dne 2.4.2012 rozhodl ÚP dne 11.4.2012 nepřiznat požadovaný příspěvek dle posudkového závěru OSSZ, neboť u žalobkyně nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 až 4 zákona pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla; nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4. přílohy k zákonu, platnost od 5.3.2012. K odvolání žalobkyně žalovaný jako odvolací orgán vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), který byl vypracován dne 25.6.2012 (*žalobkyně nebyla jednání komise přítomna*), dle něhož nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a, b), d) až i) bodu 1 části I. přílohy k zákonu (č. 329/2011 Sb.), ani nejde o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I. téže přílohy a tento stav existoval i k datu 5.3.2012; u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale zdravotní postižení odůvodňující přiznání předmětného příspěvku jsou v příloze zákona taxativně uvedeny a není možné hodnotit zdravotní stav srovnatelně s funkčním dopadem zdravotního postižení osoby, které je v příloze uvedeno. Podle žalovaného PK MPSV v posudku a posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, byla zohledněna veškerá zdravotní postižení odůvodňující přiznání předmětného příspěvku dle přílohy k zákonu, když ze strany PK MPSV byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, proto bylo odvolání shledáno jako nedůvodné a rozhodnutí ÚP bylo potvrzeno.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 12.9.2012 č.j. 17A 44/2012-10 byla věc postoupena dle § 7 odst. 5 s.ř.s. k vyřízení Městskému soudu v Praze jako místně a věcně příslušnému.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 26.10.2012 zdůraznil, že v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. jsou uvedena zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla, a to v části I bodu 4 následovně: Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují:

- a) *zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i),*
 - b) *těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.*
- Z uvedeného je zřejmé, že v případě žalobkyně se jedná o aplikaci bodu 1. písmene j) přílohy, tj. *anatomická nebo funkční ztráta končetiny*, které bohužel není zahrnuto ve výčtu zdravotního postižení umožňujícímu přiznat příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla, takže platná právní úprava neumožňuje přiznat žalobkyni požadovaný příspěvek. Závěrem bylo navrženo zamítnout žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. jako zcela

nedůvodnou. (*Na zaslané vyjádření žalovaného žalobkyně nereagovala.*)

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí ÚP i žalovaného plně odpovídají obsahu spisu a ze založeného posudku PK MPSV ze dne 25.6.2012 vyplývá, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale nejde o anatomickou ztrátu obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztrátu obou dolních končetin, funkční ztrátu jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí, ankylosu obou kyčelních nebo kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, ani se nejedná o těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí nebo anatomickou ztrátu dolní končetiny ve stehně, proto nebylo zjištěno zdravotní postižení uvedené taxativně v příloze k zákonu - písm. a), b), d), e), f), g), h), i), a není možné hodnotit zdravotní stav srovnatelně s funkčním dopadem zdravotního postižení osoby, které je v příloze uvedeno.

Poté pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5.2.2013 č.j. 1Ad 50/2012-23 byla věc postoupena zpět zdejšímu soudu, kde je nyní vedena pod sp. zn. 16Ad 26/2013, neboť podle § 7 odst. 3 s.ř.s. ve znění účinném od 26.11.2012 ve věcech dávek pro osoby se zdravotním postižením je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje; žalobkyně má bydliště v M. L., tedy v obvodu zdejšího soudu, proto mu byla věc postoupena.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 17.7.2012*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem souhlas (žalobkyně konkludentně a žalovaný výslovně).

V § 9 odst. 2 až 4 zákona je stanoveno, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

V příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v části I. bod 1. písmeno a) až k) je taxativně uvedeno, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového aparátu a v bodě 4. písm.

a) je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a dle písm. b) téhož bodu i těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. Zdejší soud shledal, že posudek PK MPSV ze dne 25.6.2012, který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, je dostatečně srozumitelným a bez vnitřních rozporů, jehož závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy, tudíž nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2012 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 11.4.2012, protože u žalobkyně nebylo zjištěno zdravotní postižení taxativně uvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v platném znění v písm. a), b), d) až i), když není možné hodnotit zdravotní stav srovnatelně s funkčním dopadem zdravotního postižení, jak umožňuje příloha vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity*, při hodnocení zdravotního stavu pojištěnce ve vztahu k invaliditě. U žalobkyně se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy vzhledem k radikalitě operace rekta byl poškozen nervový svazek, čímž došlo k částečnému ochrnutí levé dolní končetiny, které se zcela neupravilo, přičemž hybnost je omezena i pro těžkou gonarthrosu levého kolenního kloubu, avšak tato zdravotní postižení, která i sama žalobkyně podřadila pod písm. j) bodu 1. části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nesplňuje podmínky pro nezbytně nutné zařazení dle části I. bod 1. písm. a), b), d) až i) a navíc písm. j) – *anatomická nebo funkční ztráta končetiny* - není obsaženo v bodě 4. písm. a) téže přílohy. Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 6.9.2012 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP ze dne 11.4.2012; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek, nebude-li její žádosti vyhověno.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně